

Thord Brännkärr med gitarren på Perrongen hemma i Katrineholm. Nedan: Några tappra dansade hardcore-dans till First Blood.

Hardcore med säkerhetsavstånd

Det brukar alltid finnas en markering på perrongerna för att man inte ska gå farligt nära spåren, men katrineholmarna som är ett försiktigt släkte valde att ta ut ett betydligt större säkerhetsavstånd än så till Perrongen-scenen i Lokstallarna vid tisdagens konsert. Allt för att inte köras över av de tre frustande ånglok till hardcoreband som stod för kvällens musikunderhållning.

Ja, alla utom ett litet gäng entusiaster som dansade enligt hardcorens egen koreografi, och på First Blood-sångaren Carl Schwartz uppmaning försökte få till en och annan så kallad circle pit. Plus någon metalhead som tog tillfället i akt att headbanga lite. Och varför inte? Hård musik som hård musik, liksom.

Blygsamt rörelsemönster

Katrineholms hardcorescen har ju fått en riktig nytändning det senaste året med den nya generationen som kallar sig just Katrineholm Hardcore. Men den här kvällen var det inte de som arrangerade, och spelningen var inte på deras "hemmaplan" hos DuD. Därav kanske det lite mer blygsamma rörelsemönstret hos publiken.

Anledningen var nämligen att en av stans stora söner inom scenen ur den något mer mogna generationen har fått chansen att turnera med amerikanska First Blood som gitarrist. När Europadelen av turnén kom till Sverige såg Thord Brännkärr förstas till att gruppen spelade även hemma i Katrineholm.

Med sig just den här kvällen hade First Blood två andra band från närliggande städer med framträdande hardcorescener. Först ut var Örebro's Dead Reprise, ett band som är aktuellt med vinylalbumet "Dystopia". Den titeln avslöjar vad det handlar om – mörk och tungt malande hardcore.

Hang 'Em High från Norrköping tog chansen att visa upp sig med ny sättning, och stod för ännu mer fart och energi med sin "anti-religiösa" hardcore.

Men det var ändå First Blood med dess karismatiske frontman Carl Schwartz och förstas Thord Brännkärr de flesta av katrineholmarna kommit för att se. Många av dessa tillhörde också den lite mer mogna generationen som med ålderns rätt lämnat sina "dancing days" bakom sig.

Den något stillsamma publiken verkade dock inte störa First Blood som bjöd på en synnerligen tajt och ösig spelning.

Det är inte så konstigt heller att folk som inte riktigt är inne i hardcorescenen blir lite konfunderade. För även om den har en mycket vänlig och välkomnande atmosfär där alla är måna om att ta hand om varandra så kan sättet att dansa

och ha roligt tillsammans uppfattas som ganska våldsamt av den som inte är van.

På samma nivå

Även om Perrongens scen inte är särskilt hög, så tror jag att den ändå kan uppfattas som störande i hardcorens sammanhang där man gärna vill bryta med glorifierandet och rockstjärnemyterna för att istället placera musiker och publik på samma nivå.

Trots att rockarna börjar tränga sig in och ta sin självklara plats i Lokstallarna har Perrongen-scenen fortfarande en lite präktig känsla. Vet att Thord Brännkärr funderade på var spelningen skulle ligga och trots att det inte går att använda en ljudanläggning av samma klass på DuD, så tror jag att han hellre spelar där nästa gång. För stämningens skull.

Text & Bild: Urban Århammar

Övre raden från vänster: Dead Reprise, First Blood, Hang 'Em High. Till vänster: First Blood. Till höger: Hang 'Em High. Nedan: Dead Reprise. Nedersta raden från vänster: Dead Reprise och First Blood.

